

379. **Scaphyglottis unguiculata** Schltr., nov. spec.

Epiphytica, erecta, usque ad 30 cm alta; radicibus filiformibus, glabris; pseudobulbis superpositis, gracilibus, cylindraceis, 5—15 cm longis, basi nunc paulo attenuatis, medio 2—3 mm diametro, apice 2—3-foliatis; foliis erecto-patentibus, anguste linearibus, apice inaequaliter bilobulatis, 10—18 cm longis, medio 2,5—4,5 mm latis; floribus in fasciculis apicalibus succedaneis, tenuibus, glabris, in genere mediocribus; sepalis ligulatis, apiculatis, 6 mm longis, lateralibus obliquis, margine anteriore paulo decurrentibus et cum pede columnae mentum obtusum breve formantibus; petalis linearibus, apiculatis, paululo apicem versus dilatatis, subfalcatis, quam sepala subaequilongis; labello e ungue lineariligulato supra medium dilatato, antice trilobato, 6 mm longo, infra apicem 2,7 mm lato, lobis lateralibus oblongis, obtusis, intermedio semiorbiculari breviter acuminato vel apiculato haud majore; columna gracili, ebrachiata, 5 mm longa, pede brevi; ovario pedicellato glabro, 7—8 mm longo.

Panama: Loma de la Gloria, bei Fato (Prov. Colon), in Wäldern 10—104 m ü. d. M. — H. Pittier (B. S. P. C. Z., no 4090), blühend im Juli—August 1911.

Die Art erinnert etwas an *S. mesocoris* Bth., ist aber in der Lippe durchaus verschieden.

Die Blüten sind blass purpur.